

РЕШЕНИЕ

№ 9452

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2889** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в, ал.

1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Й. Я., срещу Решение № 850 от 19.02.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16 –ти състав по НАХД № 13129/2023г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332- 017232 от 31.08.2022г. издадено от Началник сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ са му наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от два месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърденото с него НП поради неправилно приложение на материалния закон. Наведени са доводи, че на посоченото в НП място на нарушение е невъзможно спиране при спазване на правилата на ЗДвП, тъй като това би застрашило живота и здравето както на полицейските служители, така и на останалите участници в движението. Твърди, че след подадения сигнал за спиране със стоп палка, е подал сигнал с десен мигач, че ще спре. Увеличил скоростта, защото по магистралата се движели други моторни превозни средства и се включил в движението с намерение да спре на първото разрешено съгласно правилата на ЗДвП място, което според него се

оказало паркинга пред хотел „Черната котка“, където отбил и спрял. Предвид така изложеното, касаторът моли за отмяна на обжалваното решение на СРС, както и за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба, началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призван, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София – град, XXIII – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 16.08.2022г., около 08:30 часа, в [община], на път Автомагистрала № А-1 /АМ Т./ с посока на движение от [населено място] към [населено място] жалбоподателят Я. управлявал собствения си лек автомобил „Т. Корола В.“ с рег. [рег.номер на МПС]. На връзката на АМ Т. от [населено място], при подаден сигнал със стоп палка по образец МВР, водачът не спрял най-вдясно за проверка, а продължил пътя си в посока [населено място], като увеличил скоростта. Водачът бил последван със служебен автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] и спрял пред хотел „Черната котка“. За изложеното на К. Й. Я. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 663126 от дата 16.08.2022г. за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя, който го подписал с отбелязване, че има възражения. В законоустановения срок срещу съставения АУАН не са постъпили писмени възражения. Въз основа на така установените с АУАН факти и обстоятелства на 31.08.2022г. от Началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция“ СДВР било издадено наказателно постановление с № 22-4332-017232, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени административни наказания за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на свидетеля Е. П. Д., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че решението е правилно, а релевираните с касационната жалба касационни основания и възражения - неоснователни. Съставът на СРС въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото и обсъдени в мотивите към решението доказателства е достигнал до правилен извод, че АУАН е съставен, а НП – издадено от компетентни органи, че двата акта съдържат изискуемите по закон реквизити и са съставени/издадени при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от страна на

контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая касаторът не е изпълнил сигнала за спиране, подаден от контролните органи със стоп-палка, което е негово задължение съгласно чл. 6 от ЗДвП. Тези обстоятелства се потвърждават и от разпита пред СРС на актосъставителя Е. Д.. Последният посочва, че на водача е подаден сигнал със стоп-палка и посочване къде да спре, на който касаторът не е спрял, а подминал контролните органи и дори ускорил, като е бил настигнат от тях едва на около 3-4 км. от мястото, на което му е указано да отбие превозното средство, като е спрял със звуков сигнал. Водачът е обяснил, че бързал и затова не е спрял. На следващо място, от обясненията дадени от Д. става ясно, че първоначално на водача е посочено да спре пред полицейския автомобил, където е имало уширение на пътя, което навлиза в банката и е позволявало да се спре без да се създава опасност от предизвикване на пътнотранспортно произшествие. В този смисъл, недоказано и в противоречие със събрания по делото доказателствен материал се явява твърдението на касатора, че е спрял на първото възможно безопасно място, което е мотел „Черна котка“ и че указаното от контролните органи място за спиране не е било подходящо, тъй като представлявало лентата за включване в автомагистрала Т..

Поради това настоящият съдебен състав приема, че правилно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП, според който за отказ да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението, водачът на пътно превозно средство се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Правилно въззивният съд е отчел наличието на отегчаващи вината обстоятелства по отношение на отговорността на санкционираното лице във връзка с определяне на размера на наказанията, изразяващи се в това, че е било необходимо водачът да бъде догонен от полицаите с патрулната кола на 3-4 км. и е спрял със звуков сигнал. В този смисъл справедливи се явяват наложените на касатора наказания - глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява пътно превозно средство за 2 месеца.

Предвид изложеното, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното съдебно решение - оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Поради гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63в, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII –ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 850 от 19.02.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 16 –ти състав по НАХД № 13129 /2023г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

